

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A LUI IACOV

1

1. Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos, către celeș douăsprezece seminții cari sînt împrăștiate: sănătate!
2. Frații mei, să priviți ca o mare bucurie cînd treceți prin felurite încercări,
3. ca unii cari știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.
4. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvîrșit lucrarea, pentruca să fiți desăvîrșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic.
5. Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s' o ceară dela Dumnezeu, care dă tuturor cu mîină largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.
6. Dar s' o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentrucă cine se îndoiește, seamănă cu valul mării, turburat și împins de vînt înapoi și înapoi.
7. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva dela Domnul,
8. căci este un om nehotărît și nestatornic în toate căile sale.
9. Fratele dintr' o stare de jos să se laude cu înălțarea lui.
10. Bogatul, dimpotrivă, să se laude cu smerirea lui: căci va trece ca floarea ierbii.
11. Răsare soarele cu căldura lui arzătoare, și usucă iarba: floarea ei cade jos, și frumusețea înfățișării ei pierde: așa se va vesteji bogatul în umbletele lui.
12. Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci dupăce a fost găsit bun, va primi cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.
13. Nimeni, cînd este ispitit, să nu zică: „Sînt ispitit de Dumnezeu”. Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, și El însuș nu ispitește pe nimeni.
14. Ci fiecare este ispitit, cînd este atras de pofta lui însuș și momit.
15. Apoi pofta, cînd a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul odată făptuit, aduce moartea.
16. Nu vă înșelați prea iubiții mei frați:
17. orice ni se dă bun și orice dar desăvîrșit este de sus, pogorîndu-se dela Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.
18. El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvîntul adevărului, ca să fim un fel de pîrgă a făpturilor Lui.
19. Știți bine lucrul acesta, prea iubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mînie;
20. căci mînia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu.
21. De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blîndeță Cuvîntul sădit în voi, care vă poate mîntui sufletele.
22. Fiți împlinitori ai Cuvîntului, nu numai ascultători, înșelîndu-vă singuri.
23. Căci dacă ascultă cineva Cuvîntul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om, care își privește fața firească într' o oglindă;
24. și, dupăce s' a privit, pleacă și uită înapoi cum era.
25. Dar cine își va adînci privirile în legea desăvîrșită, care este legea slobozeniei, și va stăruia în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.
26. Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrînează limba, ci își înșeală inima, religiunea unui astfel de om este zădarnică.
27. Religiunea curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntinați de lume.

1. Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutînd la fața omului.
2. Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost;
3. și voi puneți ochii pe celce poartă haina strălucitoare, și-i ziceți: „Tu șezi în locul acesta bun!” Și apoi ziceți săracului: „Tu stai colo în picioare!” Sau: „Șezi jos la picioarele mele!”
4. Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă, și nu vă faceți voi judecători cu gînduri rele?
5. Ascultați, prea iubiții mei frați: n'a ales Dumnezeu pe cei ce sînt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției, pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc?
6. Și voi înjosiți pe cel sărac! Oare nu bogații vă asupresc și vă tîrăsc înaintea judecătoriiilor?
7. Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care-l purtați?
8. Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”, bine faceți.
9. Dar dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat, și sînteți osîndiți de Lege ca niște călcători de lege.
10. Căci, cine păzește toată Legea, și greșește într'o singură poruncă, se face vinovat de toate.
11. Căci, Cel ce a zis: „Să nu preacurvești”, a zis și: „Să nu ucizi”. Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al Legii.
12. Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni cari au să fie judecați de o lege a slobozeniei:
13. căci judecata este fără milă pentru celce n'a avut milă; dar mila biruiește judecata.
14. Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n'are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mîntuiască?
15. Dacă un frate sau o soră sînt goi și lipsiți de hrana de toate zilele,
16. și unul dintre voi le zice: „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!” fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?
17. Tot așa și credința: dacă n'are fapte, este moartă în ea înșasă.
18. Dar va zice cineva: „Tu ai credința, și eu am faptele.” „Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.”
19. Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred ... și se înfioară!
20. Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zădarnică?
21. Avraam, părintele nostru, n'a fost el socotit neprihănit prin fapte, cînd a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar?
22. Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvîrșită.
23. Astfel s'a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s'a socotit ca neprihănire”; și el a fost numit „prietenu lui Dumnezeu.”
24. Vedeți dar că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință.
25. Tot așa, curva Rahav: n'a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, cînd a găzduit pe soli și i-a scos afară pe altă cale?
26. După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.

1. Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom primi o judecată mai aspră.
2. Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvîrșit, și poate să-și țină în frîu tot trupul.
3. De pildă, dacă punem cailor frîul în gură, ca să ne asculte, le cîrmuim tot trupul.
4. Iată, și corăbiile, cît de mari sînt, și, măcar că sînt mînate de vînturi iuți, totuș sînt cîrmuite de o cîrmă foarte mică, după gustul cîrmaciului.
5. Tot așa și limba*, este un mic mădular, și se fălește cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde!

6. Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre, care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei.
7. Toate soiurile de fiare, de păsări, de tîrîtoare, de viețuitoare de mare se îmblînzesc, și au fost îmblînzite de neamul omenesc,
8. dar limba niciun om n' o poate îmblînzi. Ea este un rău, care nu se poate înfrîna, este plină de o otravă de moarte.
9. Cu ea binecuvîntăm pe Domnul, și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni cari sînt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.
10. Din aceeaș gură iese și binecuvîntarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei!
11. Oare din aceeaș vîină a izvorului țîșnește și apă dulce și apă amară?
12. Frații mei, poate oare un smochin să facă măslina, sau o viță să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă dulce.
13. Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blîndeța înțelepciunii!
14. Dar dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului.
15. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pămîntească, firească (Grecește: sufletească.), drăcească.
16. Căci acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele.
17. Înțelepciunea care vine de sus, este, întîi, curată, apoi pacinică, blîndă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roduri bune, fără părtinire, nefățarnică.
18. Și roada neprihănirii este sămănată în pace pentru cei ce fac pace.

4

1. De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, cari se luptă în mădularele voastre?
2. Voi poftiți, și nu aveți; ucideți, pizmuiți, și nu izbutiți să căpătați; vă certați, și vă luptați; și nu aveți, pentru că nu cereți.
3. Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gînd să risipiți în plăcerile voastre.
4. Suflete prea curvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.
5. Credeți că degeaba vorbește Scriptura? Duhul, pe care L-a pus Dumnezeu să locuiască în noi, ne vrea cu gelozie pentru Sine.
6. Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mîndri, dar dă har celor smeriți.”
7. Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi dela voi.
8. Apropiati-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mîinile, păcătoșilor; curățiți-vă inima, oameni cu inima împărțită!
9. Simțiți-vă ticăloșia; tînguiți-vă și plîngeți! Rîsul vostru să se prefacă în tînguire, și bucuria voastră în întristare:
10. Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.
11. Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine vorbește de rău pe un frate, sau judecă pe fratele său, vorbește de rău Legea sau judecă Legea. Și dacă judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecător.
12. Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii: Acela care are putere să mîntuiască și să piardă. Dar tu cine ești de judeci pe aproapele tău?
13. Ascultați, acum, voi cari ziceți: „Astăzi sau mîne ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie, și vom cîștiga!”
14. Și nu știți ce va aduce ziua de mîne! Căci ce este viața voastră? Nu sînteți decît un abur, care se arată puțintel, și apoi piere. -
15. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau

cutare lucru.”

16. Pe cînd acum vă făliți cu lăudăroșiile voastre! Orice laudă de felul acesta este rea.

17. Deci, cine știe să facă bine și nu face, săvîrșește un păcat!

5

1. Ascultați acum voi, bogaților! Plîngeți și tînguți-vă, din pricina nenorocirilor, cari au să vină peste voi.

2. Bogațiile voastre au putrezit, și hainele voastre sînt roase de molii.

3. Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănînce carnea! V'ați strîns comori în zilele din urmă!

4. Iată că plata lucrătorilor, cari v'au secerat cîmpiile, și pe care le-ați oprit-o, prin înșelăciune, strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor.

5. Ați trăit pe pămînt în plăceri și în desfătări. V'ați săturat inimile chiar într'o zi de măcel.

6. Ați osîndit, ați omorît pe cel neprihănit, care nu vi se împotriva!

7. Fiți dar îndelung răbdători, fraților, pînă la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pămîntului, și o așteaptă cu răbdare, pînă primește ploaie timpurie și tîrzie.

8. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.

9. Nu vă plîngeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă.

10. Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe proorocii, cari au vorbit în Numele Domnului.

11. Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov, și ați văzut ce sfirșit i-a dat Domnul, și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.

12. Mai pe sus de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pămînt, nici cu vreun altfel de jurămînt. Ci „da” al vostru să fie „da”; și „nu” să fie „nu”, ca să nu cădeți supt judecată.

13. Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cînte cîntări de laudă!

14. Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe presbiterii (Sau:bătrîni.). Bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

15. Rugăciunea făcută cu credință va mîntui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

16. Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.

17. Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi; și s'a rugat cu stăruință să nu ploaie, și n'a plouat deloc în țară trei ani și șase luni.

18. Apoi s'a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, și pămîntul și-a dat rodul.

19. Fraților, dacă s'a rătăcit vreunul dintre voi dela adevăr, și-l întoarce un altul,

20. să știți că cine întoarce pe un păcătos dela rătăcirea căii lui, va mîntui un suflet dela moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate.